cantus ansambl

04

SEZONA 2025./2026.

AGED 20 YEARS

— MUSICAL LINKS

cantus ansambl

Zapratite nas na
društvenim mrežama.

WWW.CANTUS-ANSAMBL.COM
WWW.HDS.HR

04

Koncertni ciklus Cantus Ansambla

SEZONA 2025. / 2026.

AGED 20 YEARS — MUSICAL LINKS

Ponedjeljak | 2. ožujka 2026. | 20.00 sati
Mala dvorana KD Vatroslava Lisinskog

CANTUS ANSAMBL

Ivan Novinc, koncert majstor
Eva Mach, violina
Tvrtko Pavlin, viola
Jasen Chelfi, violončelo
Nikša Bobetko, kontrabas
Ana Batinica, flauta
Iva Ledenko, oboa
Danijel Martinović, klarinet
Bánk Harkay, rog
Žarko Perišić, fagot
Vedran Kocelj, truba
Mario Janković, trombon
Mirjana Krišković, harfa
Hrvoje Sekovanić, udaraljke
Marko Mihajlović, udaraljke
Srebrenka Poljak, klavir

BERISLAV ŠIPUŠ
dirigent

—

IVO NILSSON
trombon, teremin, šah

ŽARKO PERIŠIĆ
fagot

JASEN CHELFI
violončelo

cantus ansambl

PROGRAM

KARIN REHNQVIST
Night Chant za sedam instrumenata — 11’

JACOB MÜHLRAD
Silent Prayer za fagot, violinu, violu i violončelo — 12’
ŽARKO PERIŠIĆ, fagot

DAVOR VINCZE
*+Doomscrolling** — 15’

—

IVO NILSSON
*Seven positions** za trombon i ansambl — 20’
IVO NILSSON, trombon, teremin

KENT OLOFSSON
Chiral IV za violončelo i ansambl — 11’
JASEN CHELFI, violončelo

HELENA SKLJAROV
Solo za ansambl, dirigenta i šah — 12’
IVO NILSSON, šah

—
*praizvedba

Današnji koncert Aged 20 Years svečan je i poseban u svom obilježavanju poveznice s projektom Musical links koji je Švedska pokrenula s europskim zemljama 2006. godine. Podsjetnik na taj važan format predstavljanja hrvatske glazbe u okviru četiri koncerta sa solistom Ratkom Vojtekom, u tom trenutku još uvijek bez europske putovnice, Cantus Ansambl predstavlja kreativnom suradnjom s trombonistom i skladateljem Ivom Nilssonom koji će na koncertu nastupiti kao solist i kao autor s novim djelom. Cantus Ansambl potom će nastupiti u Stockholmu u ožujku 2026., kao gosti proljetnog festivala Svensk Musikvår. Na današnjem programu osmišljenom u kontrapunktu hrvatskih i švedskih autora očekuje nas glazbeni lûk od tradicionalnijeg pristupa skladatelja Jacoba Mühlrada, preko manjih, intimnijih skladbi Karin Rehnqvist i Kenta Olofssona, sve do Ive Nilssona koji je napisao „opsežno djelo za trombon i ansambl sastavljeno od puhačkih naprava i 'igračaka', ali i teremína. Solist u djelu koristi različite sirene i kreće se pozornicom pa je riječ o tipu aktivnog, angažiranog solističkog nastupa u kojem je prisutna i kazališna komponenta. Ansambl pritom ima vrlo zahtjevnu dionicu", istaknuo je umjetnički voditelj i dirigent Berislav Šipuš. Skladbe Helene Skljarov i Davora Vincze, prema njegovim riječima bliže su današnjem mainstream glazbenom jeziku – s mnogo efekata, proširenih tehnika sviranja, šumova i različitih zvukova, s manje tonova u tradicionalnom smislu, ali i usmjerena prema performansu.

KARIN REHNQVIST (Stockholm, 1957.) studirala je glazbenu pedagogiju od 1976., a zatim kompoziciju od 1980. do 1984. godine na Kraljevskoj glazbenoj akademiji u Stockholmu. Među njezinim profesorima bili su Gunnar Bucht, Pär Lindgren i Brian Ferneyhough. Od 1976. do 1991. godine bila je umjetnička voditeljica i dirigentica zbora Stans Kör. Između 2000. i 2004. djelovala je kao skladateljica u rezidenciji u suradnji Škotskog i Švedskog komornog orkestra. Godine 2009. suosnovala je KVAST, Švedsku udrugu skladateljica, a od 2009. do 2021. bila je profesorica kompozicije na Kraljevskoj glazbenoj akademiji, kao prva žena imenovana na tu dužnost. Glazba Karin Rehnqvist smještena je na sjecištu folklorne i suvremene klasične tradicije. Posebno važna za njezin glazbeni izričaj jest švedska vokalna praksa kulning pjevanja, koju su uglavnom koristile žene (pastirice) za dozivanje stoke s udaljenih pašnjaka. Ova drevna skandinavska tehnika visokotonskog pjevanja prodornog i melankoličnog prizvuka postala je zaštitni znak njezine glazbe. Rehnqvist je prvi put posegnula za stilom kulninga u djelu Puksånger-lockrop („Pjesme bubnja – pastirski pozivi“) za dva soprana i udaraljke (1989.) u kojem je povezala žensku izražajnost svojstvenu pastirskim pozivima s konkretnim i tjelesnim. Otad Rehnqvist koristi kulning, izravno i neizravno, kako bi istražila temeljna stanja postojanja. Pjesnik i skladatelj Bengt Emil Johnson primijetio je da Rehnqvistine aluzije na kulning u sebi nose „dječju brojalicu i psalam, himan i zaziv, invokaciju i oskvrnuće, naricanje profesionalne narikače i utjehu uspavanke“. Često te teme smješta u prirodni okvir – ritmove sunca (Sun Song), uzvišenost arktičke ledene

kape (Arktis Arktis! za orkestar, 2000. – 2001.) ili sažete godišnje cikluse sjevera (Songs Between Light and Darkness za sopran, dva recitatora, klarinet, alt-saksofon i klavir, 2021). U novijoj glazbi to se povezuje s izraženim ekološkim temama, osobito u dvama velikim djelima nastalima u suradnji s pjesnikinjom Kerstin Perski: Silent Earth za zbor i orkestar (2020.) i opera Drifted (2007. – 2015.). Pisala je narudžbe za vodeće svjetske ansamble za suvremenu glazbu, uključujući London Sinfoniettu, Kronos Quartet, Ensemble Recherche i Norbotten Neo. Dobitnica je nagrade Prix Italia (2014.), Järnåkerove nagrade (2020.) i Nordic Council Music Prize (2022.). Godine 2018. Švedska kraljevska glazbena akademija objavila je opsežnu biografiju Karin Rehnqvist autora Pera F. Bromana.

Skladba ***Night Chant*** za sedam instrumenata (flautu, klarinet, vibrafon, klavir, violinu, violu i violončelo) nastala je u jesen 2020. godine u vrijeme pandemije korona virusom na narudžbu Norrbottensmusiken za ansambl Norrbotten NEO. Uz svoju je skladbu skladateljica zapisala: „Noću je naša percepcija osjetljivija. Zvuk doživljavamo glasnije, svjetlo intenzivnije. Potrebno je biti oprezan. Dok ovo skladam, živimo u teškim vremenima. Koronavirus se širi i sve je više zaraženih. Na mnogim mjestima u svijetu politička je situacija nestabilna. Mnogi od nas rade od kuće i susrećemo tek nekolicinu ljudi uživo. Odviknuli smo se od boravka u skupinama i teško filtriramo dojmove kad odemo u kupnju ili hodamo prometnom ulicom. Moramo brinuti i o sebi i jedni o drugima. Night Chant (Musik i natten) govori upravo o tome –

o trenutku kad su naša osjetila širom otvorena. To bi trebalo obojiti izvedbu; djelo treba izvoditi kao da slušamo u 'noćnom načinu'. Zbog toga je zvuk topao i taman, nijanse nikad nisu posve snažne. Naše uši moraju biti usmjerene prema glazbi, kako bi je susrele. Alt-flauta i bas-klarinet započinju pjevnim motivima u kojima su dinamika i ukrasi ključni elementi. Povremeno zvuk lagano zadrhti kad se snažan vibrato izdigne iz dinamike. Iz toga zvučnog, tamnog odsjeka postupno se otvara prozor. Iz njega proviruje svijetla melodija. Svojevrsna himna. Blaga je i jednostavna. I ona se izvodi tiho, u raspoloženju osluškivanja. Tako se svjetlo susreće s tamom, kao što je to često slučaj. Jedno je preduvjet drugomu." (2021., Karin Rehnqvist)

Skladbe švedskog skladatelja **JACOBA MÜHLRADA** (Stockholm, 1991.) redovito naručuju i izvode ugledni ansambli i orkestri među kojima su Simfonijski orkestar iz Tokija, Ansambli francuskog radija, Komorni zbor iz Vancouvera, Bamberški simfoničari ili Zbor Zapadnonjemačkog radija iz Kölna. Blisko je surađivao s umjetnicima poput Olge Neuwirth, Martina Frösta, Pabla Heras-Casade i Matthiasa Pintschera. Njegove skladbe opisuju kao inventivne i emocionalno sugestivne u kojima autor organski povezuje svoje židovsko nasljeđe s avangardnim glazbenim istraživanjem, uključujući elemente poput mikrotonalnosti i liturgijskih ljestvica. Mühlradov opus zahvaća vječne teme – smrtnost, svetost i samu bit ljudske naravi, izražavajući duboku povezanost s temeljnim zakonitostima svemira kroz glazbu. Posebno se ističe

njegova zborska glazba koja autentično prenosi mističnu srž židovske tradicije. Nakon uspjeha s djelom Anim Zemirot (2013.), njegove su skladbe Time i Ay Li Lu naručivali prestižni zborovi na četiri kontinenta. Godine 2021. Deutsche Grammophon objavio je hvaljeni album Time u izvedbi zbora Švedskog radija. Posebno se istaknuo prvim velikim orkestralnim djelom REMS (Rapid Eye Movement Sleep) koje istražuje zagonetno područje nesvjesnog stanja sna, a s kojim je započela višegodišnja suradnja s Kraljevskim filharmonijskim orkestrom iz Stockholma. Tijekom 2024. Mühlrad svojim koncertom za klarinet – Sufi Whirling – debitira sa Simfonijskim orkestrom švedskog radija, uz solista Magnusa Holmandera pod ravnanjem Martina Frösta. Otvoren prema međužanrovskim suradnjama, Mühlrad je surađivao s umjetnicima različitih profila, uključujući švedsku repericu Silvanu Imam i sastav Swedish House Mafia. Okušao se i u glazbi za kazalište i film, potpisavši glazbu za film Burn All My Letters u režiji cijenjenog redatelja Björna Rungea. Jacob Mühlrad svoje je skladateljsko obrazovanje stekao na Gotlandskoj školi kompozicije te Kraljevskim akademijama za glazbu u Londonu i u Stockholmu. Od 2022. umjetnik je diskografske kuće Warner Classics.

Opisujući svoj umjetnički put, Mühlrad ističe: „Shvatio sam da moj kreativni palet daleko nadilazi granice klasične glazbe. Bilo da crpim nadahnuće iz židovske tradicije, teorije snova Sigmunda Freuda ili zarazne pop-melodije, glazba mi služi kao sredstvo osvjetljavanja apstraktnih ideja. Kroz taj pogled prolazim kroz život, filtrirajući

svako iskustvo i svaki čin. Glazba mi otkriva bit svijeta i daje smisao postojanju.“ Njegova skladba ***Silent Prayer*** **za fagot, violinu, violu i violončelo** iz 2015. godine, nastala je na narudžbu fagotista Fredrika Ekdahla koji je djelo i praizveo 28. siječnja 2016. u Berwaldhallenu uz Christiana Svarfvara na violini, Eriikku Nylund na violi i Johannesa Rostamoa za violončelom. Struktura skladbe definirana je podnaslovima u partituri koje daju smjer i raspoloženje različitim dijelovima. Spomenuti dijelovi naznačeni su na sljedeći način: „Nigun – riječ znači melodija. U okviru kabale (dijela židovske mistike) melodija bez riječi često se smatra sposobnom prenijeti više od melodije s tekstom. Silent Prayer (Tiha molitva) – naziv je specifičnog obreda. Trebala bi biti tiha, no kad se izvodi (pjevuši), nikad se ne doživljava kao posve tiha jer prisutni u sinagogi proizvode zvuk, često kroz brujanje i titrajuće tonove. Dijelovi naslovljeni Silent Prayer predstavljaju apstrakciju toga iskustva. Silent Prayer (Loud) – Tiha molitva (naglas) uvijek se moli pojedinačno, no kad je svi dovrše, izgovara se naglas. Ovaj dio ima istu funkciju, što je najočitije u dinamičkom planu. Amen – riječ amen („Neka bude tako; uistinu.“) izjava je potvrde. Obično se zajednica okuplja upravo na toj riječi. U skladbi ona služi kao trenutak u kojem se ansambl stapa u jedinstvo. Preaching (Propovijed) – se pojavljuje više puta, često u kontekstu solističke dionice fagota. Fagot ‘propovijeda’, dok gudači imaju karakter zajednice. Izraz treba biti kao kad imate nešto iznimno važno za reći. Ladosh, kadosh – izraz se često izgovara u kontekstu tihe molitve, a kad se pjeva, mora se otpjevati tri puta. Riječ kadoš znači svet, a prema tradicionalnom judaizmu njezino

izgovaranje približava čovjeka Bogu, stoga se ponavlja. Expressive Nigun / Glossolalia – Glossolalija, odnosno 'govor u jezicima', tečno je izgovaranje slogova nalik govoru bez jasno razumljivog značenja, ponekad kao dio religijske prakse. Neki je smatraju oblikom svetoga jezika. Česta je u pentekostalnom i karizmatskom kršćanstvu. Contemplation (Kontemplacija) – povući se u sebe, promišljati, sabrati se." Jacob Mühlrad

DAVOR VINCZE (Zagreb, 1983.) je skladatelj i umjetnik zvuka čiji rad istražuje napetost između ljudskog izraza i digitalnih sustava. Njegovi recentni projekti obuhvaćaju transdisciplinarne izvedbe (Ground on Ground, Carriageworks Sydney, 2025.), imerzivnu operu (Freedom Collective, Njemačka, 2024.), izvedbe temeljene na umjetnoj inteligenciji (μαντεία, Freespace West Kowloon, 2024.) i postkinematsku instalaciju (On the Other Earth, Venecijanski bijenale, 2025.), u kojima je djelovao kao skladatelj ili suradnik u stvaranju tehnički kompleksnih zvučnih arhitektura koje povezuju tijela, algoritme i interakciju s publikom. Vinczeov umjetnički rad bavi se pojmovima metarealnosti i zvučnog kolažiranja, često kroz rad s fragmentiranim gestama koje naziva microllage. Manipulacijom akustičkih ostataka i digitalnih artefakata, njegove kompozicije oblikuju fluidna, hibridna zvučna okruženja iliti prostore u kojima mogu nastajati ambivalentni, androgini ili nestabilni identiteti. Njegova djela izvodili su renomirani ansambli poput Talea, Alarm Will Sound,

Ensemble Modern, Ensemble Intercontemporain, Klangforum Wien, JACK Quartet, mise-en, HIIIT i No Borders Orchestra, a predstavljena su na festivalima poput Ars Electronica, ECLAT, Présences, Impuls, MATA, Manifeste, Darmstadt i Liveworks. Vincze je dobitnik produkcijske nagrade Giga-Hertz, feXm NOperas! granta za inovativnu operu, nagrade Alain Louvier i Boris Papandopulo, kao i priznanja Europske organizacije suvremenih skladatelja (ECCO), Impuls Festivala i Città di Udine. Boravio je na rezidencijama u ZKM-u (2025.), IEM-u u Grazu (2021.), SWR Experimentalstudio (2022.), na Sveučilištu Emory u Atlanti (2023.) te kao postdoktorand na Baptističkom sveučilištu u Hong Kongu (2023. – 2026.). Nakon studija kompozicije u Grazu i Stuttgartu, Vincze se specijalizirao za elektroničku glazbu na IRCAM-u i doktorirao kompoziciju na Sveučilištu Stanford. Godine 2014. osnovao je međunarodni festival nove glazbe Novalis, a od 2023. dio je umjetničkog vodstva Muzičkog biennala Zagreb. Njegove partiture izdaje Maison ONA (Pariz).

Naslov svoje nove skladbe ***+Doomscrolling*** (naslov se čita „more doomscrolling“) nastale na narudžbu Cantus Ansambla, Vincze preuzima iz suvremene navike kompulzivnog listanja digitalnih sadržaja, koju – kako sam navodi – „manje pokreće znatiželja, a više kratkotrajna pažnja, ovisnost o dopaminskim šiljcima i strah da ćemo nešto propustiti“. Pojam doomscrolling opisuje kao „stanje stalnog kretanja bez napretka: beskrajno listanje naprijed, isprekidano trenucima fiksacije kad se pažnja nakratko zadrži na

nečemu obećavajućem, da bi to ubrzo bilo zamijenjeno nečim drugim, sve do potpune iscrpljenosti uslijed hiperstimulacije. U ovoj skladbi, doomscrolling se povezuje s obrascem ponašanja karakterističnim i za ovisnost o kockanju: ponavljanje, iščekivanje, zasićenje i iscrpljenost. Glazba se razvija kroz kotrljajuće, zveckajuće i tremolo teksture koje prizivaju osjećaj stalnog kretanja, u kontrastu s gestama koje usporavaju, oklijevaju ili se potpuno zaustavljaju, odražavajući mehaniku automata i ruleta, gdje usporavanje najavljuje mogućnost nagrade. Zamućivanje granice između tona i šuma naglašava propusnu podjelu između stvaratelja i konzumenata sadržaja; neprestano se izmjenjujući između koordinacije i kaosa, odnosno djelovanja i reakcije. Na sličan način, zvuk oscilira između poliritmije i unisona, prisutnosti i odsutnosti, prateći putanju od uranjanja do iscrpljenosti. Kraj nije razrješenje već trenutna obustava: hvatanje daha prije nego što želja za daljnjim listanjem ponovno nadvlada našu samokontrolu." Davor Vincze

IVO NILSSON (Stockholm, 1966.) istaknuti je švedski trombonist i skladatelj, poznat po interpretacijama suvremenog repertoara za trombon i eksperimentalnom, interdisciplinarnom skladateljskom opusu. Kao trombonist, debitirao je sa Simfonijskim orkestrom Švedskog radija 1989. godine. Iste godine, debitirao je i kao skladatelj s Oktetom u izvedbi Ensemble l'Itinéraire na Francuskom radiju. Školovao se na Royal College of Music u Stockholmu te na IRCAM-u u Parizu. Otad, njegova djela izvode se na nekim od najvažnijih festivala suvremene glazbe kao

što su Biennale di Venezia, Chiffren, EMUfest, Festival George Enescu, Festival suvremene glazbe u Huddersfieldu, Ilhom, Musica, New York City Electroacoustic Music Festival, Roaring Hoofs, 2 Days and 2 Nights, Sonorities, Spazio Musica, Spectra, Time of Music, Ultima Oslo Contemporary Music Festival, Varšavske jeseni, Svjetski dani Nove glazbe ISCM-a u Hong Kongu i Zagrebu. Književne su reference brojne u njegovu impresivnom opusu, nadahnutom, među ostalima, tekstovima Itala Calvina i Nelly Sachs. U svojoj glazbi Nilsson razrađuje temporalne kvalitete, radeći s napetostima između intimnog trenutka i distance. Nilsson je član nekoliko istaknutih ansambala, uključujući KammarensembleN, Ensemble Son i Axelsson & Nilsson Duo, a redovito surađuje s međunarodnim ansamblima kao što su Ensemble Modern, Klangforum Wien i Ensemble Reconsil. Bio je umjetnički ravnatelj festivala Stockholm New Music 2003. i 2005. godine, a ujedno je i jedan od umjetničkih ravnatelja novog međunarodnog festivala suvremene glazbe Kontinent Dalsland u Švedskoj. Predsjednik je ansambla KammarensembleN, a 2017. izabran je za člana Kraljevske švedske akademije za glazbu. Cijenjen je predavač i voditelj majstorskih tečajeva diljem svijeta. Član je Švedskog društva skladatelja od 1992. godine.

***Seven Positions* za trombon i ansambl**, skladba je nastala 2025. godine na narudžbu Cantus Ansambla, a temeljena je na ideji o sedam kromatskih pozicija trombona. Pozicije se izvode povlačkom, a ekvivalentne su sedam harmonijskih serija alikvotnih tonova koje

se istražuju u sedam kontrastnih stavaka ove skladbe. Kako navodi skladatelj: „Trombon je instrument usko povezan sa smrću i stoga je svaki od sedam stavaka dobio karakteristike jednog od sedam smrtnih grijeha.“ Stavke Superbia – oholost, Avarizia – škrtost, Lussuria – bludnost, Invidia – zavist, Gola – proždrljivost, Ira – srditost, Accidia – lijenost, skladatelj isprepliće uvodnim dijelom Intonazione-senza misura i kratkim intermezzima (I-VI).

KENT OLOFSSON (Jämjö, 1962.) skladatelj je bogata i raznolikog opusa s više od 220 djela koja obuhvaćaju širok raspon žanrova, sastava i konteksta – uključujući orkestralnu i komornu glazbu, elektroakustičke radove, kazalište i operu, rock-glazbu, skladbe za barokne instrumente te djela za plesne produkcije i umjetničke instalacije. Njegovu su glazbu izvodili ansambli i orkestri poput Ensemble Recherche, Simfonijskog orkestra Bavarskog radija, Zbora Švedskog radija, KammarensembleN, Klangforum Wien, Oslo Sinfoniette i Avantii!, a u novije vrijeme i ansambli Nordic Affect i Ensemble Neo. Surađivao je s brojnim dirigentima, među kojima se ističu Lothar Zagrosek, Gustavo Dudamel, Mario Venzago i Franck Ollu. Posljednjih petnaestak godina njegov umjetnički rad osobito je usmjeren na istraživanje interdisciplinarnih i intermedijalnih izvedbenih formi. Doktorirao je 2018. godine s disertacijom Composing the Performance. Često surađuje sa švedskom kazališnom skupinom Teatr Weimar na projektima koji povezuju suvremeno kazalište, Novu glazbu, forme radiodrame i izvedbenu

praksu. Produkcije poput Hamlet II: Exit Ghost, A Language at War i Arrival Cities: Hanoi za vijetnamske instrumente, komorni ansambl i elektroniku ostvarile su široko priznanje. Među recentnim djelima ističu se opera Alan (2020.), posvećena matematičaru i kriptoanalitičaru Alanu Turingu izvedena na Copenhagen Opera Festivalu 2021.; plesna predstava Dream/Play (2024.) te eksperimentalni dugometražni film Zonen (2021. – 2024.), nadahnut poetskim slikama redatelja Andreja Tarkovskog. Za rad na zvuku u filmu Zonen, Olofsson je 2024. godine nagrađen priznanjem za najbolji dizajn zvuka na filmskom festivalu Turin Underground Cinefest. Od 2021. do 2025. djelovao je kao profesor izvedbenih umjetnosti na Fakultetu za umjetnost u Stockholmu. Od 2026. godine profesor je glazbe i umjetničkog istraživanja na Muzičkoj akademiji u Malmöu pri Sveučilištu u Lundu.

Chiral I–VI ciklus je samostalnih skladbi nastalih u zrcalnim parovima. U svakom paru solistički instrument nalazi se u središtu: jedan je dio namijenjen solistu i elektronici, a njegov pandan istom solističkom instrumentu i malom ansamblu. Skladbe se mogu izvoditi pojedinačno ili u bilo kojoj kombinaciji i redoslijedu. Ciklus se temelji na načelu kiralnosti – odnosu u kojem objekt i njegova zrcalna slika međusobno nalikuju, ali se ne mogu poklopiti. Umjesto da zrcaljenje tretira kao simetriju, djelo ga razumije kao stanje strukturne razlike. Glazbeni materijal zrcali se na više razina, od najmanjih jedinica do većih formalnih cjelina, no svaki odraz donosi otklon kroz transformaciju, pomak i varijaciju. Unutar šireg ciklusa, pojedine skladbe funkcioniraju

kao jedna polovica zrcalnog para, ali istodobno reflektiraju srodni materijal prisutan i u drugim dijelovima serije. ***Chiral IV* za violončelo i komorni ansambl** posljednji je nastali dio ciklusa te se oslanja na materijal iz čitave serije. Ciklus Chiral naručio je Švedski odbor za potpore umjetnicima, a skladan je za ansambl Gageego!. Chiral IV praizveden je 2009. godine u Göteborgu, sa solistom Johanom Sternom na violončelu, pod ravnanjem Edwarda Gardnera.

HELENA SKLJAROV (Zagreb, 1993.) diplomirala je muzikologiju pod mentorstvom akademika Nikše Gliga i kompoziciju u klasi Berislava Šipuša, s operom Nothing. Almost za glasove, orkestar i elektroniku na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Kao dio Erasmus programa, usavršava se na Conservatoire national supérieur de musique et de danse u Lyonu u klasi profesora Martina Matalona te u suradnji s umjetnicima poput Irvinea Arditтija, Kaije Saariaho, Tristana Muraila, Elene Mendoze, Alexandera Schuberta, Francesca Filideia, Pierrea Jodlowskog, Johannesa Kreidlera, Rogera Alsopa i drugih. Tijekom studija osvaja nekoliko stipendija (Rudolf i Margita Matz HDS-a, ISA Bečke akademije) i Rektorovu nagradu za skladbu Pulsar. U lipnju 2020. odabrana je za rezidencijalnu skladateljicu na festivalu d'Aix-en-Provence, a godinu kasnije dobiva priznanje žirija na Svjetskim danima Nove glazbe ISCM-a za gudački kvartet Silence. Na festivalu Novalis 2022. godine s Triom za udaraljke, video i elektroniku Nostos osvaja nagradu za najbolju skladbu mladog skladatelja. Iste godine bila je rezidencijalna

skladateljica Festivala Ljubljana u sklopu projekta Synergy, u sklopu čije turneje joj se skladba Ljubljana izvodi u šest zemalja. Na festivalu Music-Mission-Vision u Zagrebu 2022. godine održala je svoju prvu samostalnu multimedijalnu izložbu gdje je prezentirala svoje multimedijalne radove i snimke performansa. Na narudžbu Simfonijskog orkestra HRT-a, 2023. godine praizvedena je njezina simfonije Portret Dore P. za orkestar, video i elektroniku, pod ravnanjem maestra Pascala Rophéa, a koja je nastala u povodu 100. godišnjice smrti Dore Pejačević. Simfonija je izvedena 2025. godine u Portu na Svjetskim danima nove glazbe. Godine 2023. osnovala je Serious Ensemble Zagreb, čija je umjetnička voditeljica. Njezin opus trenutno broji više od pedeset skladbi, a intenzivno radi i kao glazbeni pisac u okviru muzikološke profesije. Posebno ju interesira interdisciplinarna umjetnost, umjetnost performansa, povezivanje likovne i glazbene umjetnosti, muzički teatar i eksperimentiranje s novim konceptima koncerta i izvedbene prakse općenito.

Skladba ***Solo* za ansambl, dirigenta i šah** nastala je na narudžbu Muzičkog biennala Zagreb 2021. godine u okviru kojeg ju je i praizveo Cantus Ansambl. Inspirirana u određenoj mjeri lockdownom u kojem je nastala, skladba se bavi prezentiranjem – do karikaturalnosti – onog što radi osoba kad je potpuno sama sa sobom. Kako opisuje skladateljica: „Određeni svirač u ansamblu ponekad je solist, a osim specifičnih glazbenih dionica, on ima svoj karakter i izričaj, glumu odnosno ulogu. Što radimo kad smo sami? Dopuštamo si

biti paranoični (violist), sviramo svoj instrument iritirajući susjede (udaraljke), radimo jogu (harfa), ne marimo za druge i uživamo u samoći (trombon), pišemo (lošu) poeziju (fagot), igramo (loše) šah sami sa sobom, frustrirani smo dirigent i sl. Dijeljenje uloge sviračima proširuje ovu ideju na pokušaj razbijanja granice između svakodnevnih događaja i javnog nastupa koji su uvijek ukalupljeni u zaokruženu točku, iako svaki svirač u trenutku nastupa ima određenu priču u svojim mislima za koju nitko ne mari. A radi se uvijek o raznolikim mislima koje ovdje ponekad izlaze na vidjelo. U partituri, osim što su opisane uloge svirača, također je jasno naznačena forma skladbe: Conducting practice – Noisy neighbour – Trombone player doesn't care – Wrong chess move – Cat-frog walk – Bad poetry time – Yoga class." (Helena Skljarov). Kako ističe dirigent Berislav Šipuš: „Helena Skljarov je, tipično za svoj rukopis, usmjerena prema performerskoj dimenziji: šahist je važan element kao scenska uloga, a i unutar ansambla pojedini se glazbenici, igrajući uloge, javljaju solističkim istupima ili čak glasovno sudjeluju pa svatko dobiva svoj, da tako kažemo, prepoznatljiv identitet."

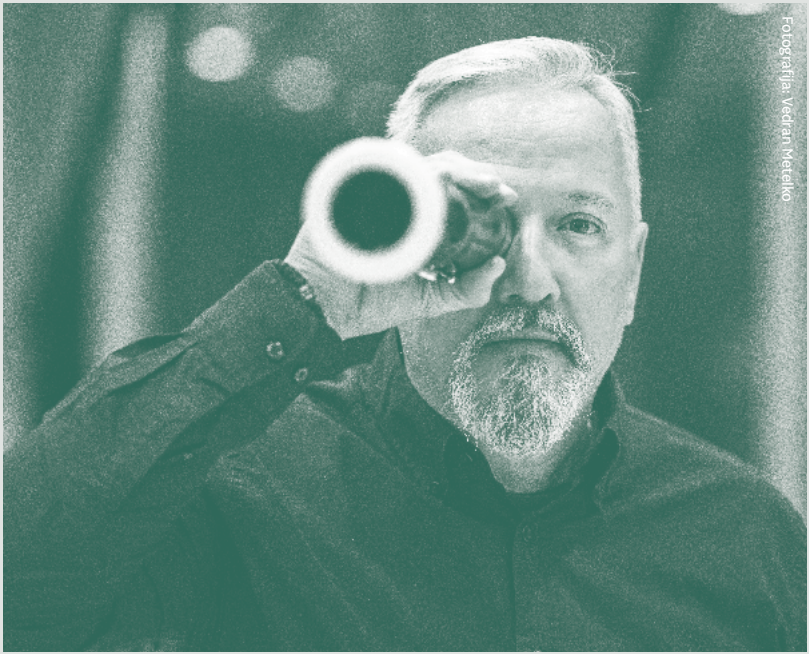
Fotografija: Vedran Metelko

Fotografija: Matej Grgić

BERISLAV ŠIPUŠ (Zagreb, 1958.) diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu Stanka Horvata, a usavršavao se kod Gilberta Bosca u Udinama te Françoisa-Bernarda Mâchea i Iannisa Xenakisa u pariškom Elektroničkom studiju UPIC. Dirigiranje je usavršavao kod Vladimira Kranjčevića, Željka Brkanovića, Krešimira Šipuša i Milana Horvata. U Teatru alla Scala u Milanu bio je asistent

dirigenta i dirigent (1989. – 2002.). U akademskoj godini 2017./2018. bio je gostujući profesor na Escola Superior de Música de Catalunya u Barceloni. Bio je umjetnički ravnatelj Muzičkog biennala Zagreb od 1997. do 2011. godine, od 2001. do 2005. ravnatelj Zagrebačke filharmonije, a od 2009. do 2011. umjetnički ravnatelj Osorskih glazbenih večeri. Osnivač je i umjetnički voditelj Cantus Ansambla. Dobitnik je brojnih uglednih nagrada i priznanja u domovini i inozemstvu, među kojima su recentne Nagrada Vladimir Nazor Republike Hrvatske te Nagrada Boris Papandopulo Hrvatskoga društva skladatelja za godinu za skladbu *Pasija.* Snimka skladbe *Pasija* u izdanju Cantusa i HRT-a godine 2024. donijela mu je i četiri nagrade Porin u kategorijama klasične glazbe, među kojima su Porin za najbolju skladbu i najbolji album klasične glazbe. Autor je više od osamdeset skladbi, među kojima i recentne opere *Posljednji intermezzo*, praizvedene na Muzičkom biennalu Zagreb 2021. te *Pasije*, skladane za Zbor HRT-a. Krajem travnja 2022., u sklopu dugogodišnje hrvatsko-kanadske suradnje, gostovao je u Kanadi, održavši predavanja i koncerte te dirigirajući ansamblima Turning Point i Canadian Sinfonietta. Od prosinca 2011. bio je zamjenik ministrice kulture Republike Hrvatske, a od travnja 2015. do veljače 2016. obnašao je dužnost ministra kulture Republike Hrvatske. Član je HDS-a, a od svibnja 2012. i član suradnik Razreda za glazbenu umjetnost i muzikologiju HAZU. Od 1995. godine, zaposlen je na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu na kojoj je od 2019. do 2023. godine bio pročelnik Odsjeka za kompoziciju i teoriju glazbe, a danas radi kao vanjski suradnik u statusu redovitog profesora kompozicije, u trajnom zvanju.

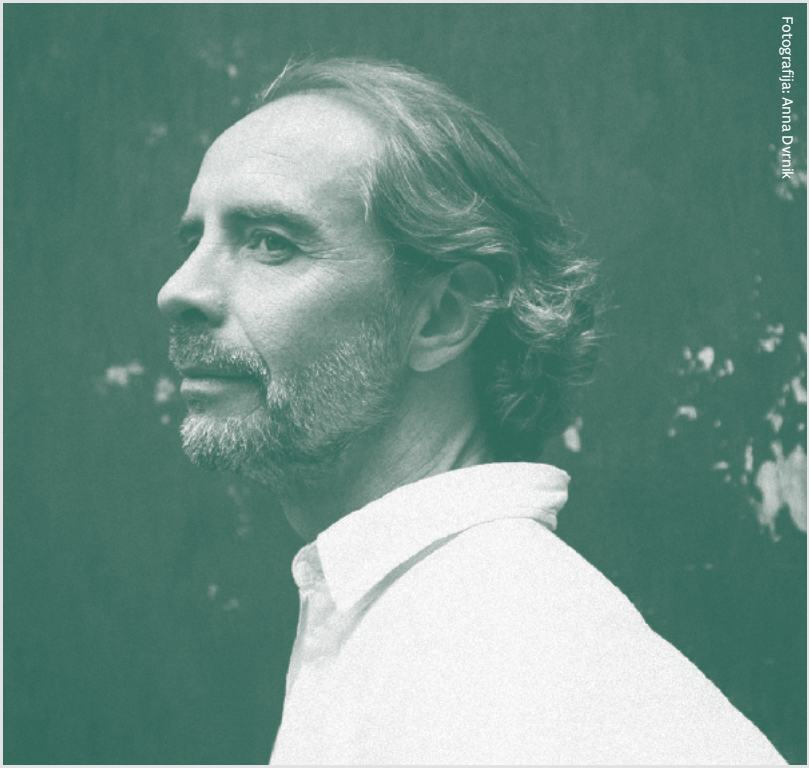
Fogotist **ŽARKO PERIŠIĆ** (Split, 1967.) po završetku studija na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. M. Kobetića, nastavlja usavršavanje u Salzburgu, na Visokoj školi za glazbu Mozarteum u klasi prof. M. Turkovića i prof. R. Gallera. Tijekom studija osvaja brojne nagrade na solističkim i komornim natjecanjima; surađuje s brojnim orkestrima te komornim ansamblima diljem Europe i svijeta na mjestu solo-fagotista (Izraelski radio orkestar, Izraelski komorni orkestar, Simfonijski orkestar Tel Aviva, jeruzalemskog Simfonijskog orkestra, Salzburška komorna filharmonija i dr.). Od 1997. godine predaje fagot na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, surađuje s vojvođanskim simfoničarima kao solo-fagotist, osniva ansambl Synergia 5 te održava brojne solističke i komorne koncerte. Koncertno djeluje s brojnim europskim komornim ansamblima i orkestrima, sudionik je festivala u Villarsu (Švicarska), Straussovih dana, Muzičkog biennala Zagreb te surađuje s brojnim istaknutim umjetnicima. Od 2004. godine predaje fagot na Muzičkoj akademiji u Zagrebu i djeluje kao solo fagotist Simfonijskog orkestra HRT-a s kojim održava i solističke koncerte. Član je Cantus Ansambla, Zagrebačkog puhačkog trija, Zagrebačkog puhačkog ansambla, dua Pfagottiano i Tria Jongen. U Salzburgu je stalni član ÖENM ansambla za suvremenu glazbu gdje djeluje kao fagotist i dirigent. Surađuje s puhačkim kvintetom Ventus, Salzburg; na Hagen Open festivalu, s ansamblima Klangforum, Beč; Camerata Salzburg, Musikfabrik Köln, Gustav Mahler komorni orkestar; u brojnim koncertima diljem Europe s renomiranim dirigentima i solistima. Solo-fagotist je u ansamblu Klangforum Heidelberg i Simfonijskom orkestru Lihtenštajna. Na

Fotografija: Vedran Metelko

baroknome fagotu izvodi s Hrvatskim baroknim ansamblom na koncertima u zemlji i inozemstvu. Moderni fagot na kojem svira djelo je vrhunskog graditelja Živana Šarčevića, dok je eso izradio nizozemski meštar Geert Brouwers.

Fotografija: Matej Grgić

Violončelist **JASEN CHELFI** upisuje zagrebačku Muzičku akademiju 1997. godine u klasi prof. Nikole Ruževića, a studij završava 2001. u klasi prof. Andreja Petrača. Poslijediplomsko usavršavanje završio je u klasi prof. Maria Brunella. Usavršavao se kod brojnih istaknutih violončelista i pedagoga, među kojima su Valter Dešpalj, Ralph Kirschbaum, Steven Isserlis, David Grigorijan, Leslie Parnas, Phillipe Muller, Boris Pergamenščikov i drugi. Od 2002. godine član je Zagrebačke filharmonije, a od 2004. vođa dionice violončela. S Filharmonijom i kao solist nastupao je u dvoranama kao što su Musikverein i Konzerthaus u Beču, Gewandhaus u Leipzigu, Tokyo Opera, Opera u Mexico Cityju, Konzerthaus u Luzernu, Mozarteum u Salzburgu te mnogim drugima. Kao komorni i solistički glazbenik dobitnik je brojnih nagrada. Dugogodišnji je član Cantus Ansambla.

Fotografija: Anna Dvrnik

IVO NILSSON, biografija 13. str.

CANTUS ANSAMBL vodeći je hrvatski ansambl za suvremenu glazbu koji neprekidno djeluje od 2001. godine. Osnovan je na inicijativu vodstva festivala Muzičkog biennala Zagreb kao privremeni projekt, no zahvaljujući entuzijastičnom odazivu i posvećenosti svojih glazbenika ubrzo je prerastao u stalni ansambl, koji je do današnjeg dana postao neizostavan sudionik hrvatske scene suvremene glazbe. Puna dva desetljeća suvremena glazba u Hrvatskoj, ona hrvatskih skladatelja, ali i predstavnika međunarodne scene, uvelike živi kroz aktivnosti Cantus Ansambla koji je osnovan s ciljem istraživanja, otkrivanja i predstavljanja novih te dotad neistraženih sfera Nove glazbe. Oni su protagonisti nacionalnih festivala i različitih događanja u kulturi, a od 2006. su godine domaćini vlastitog koncertnog ciklusa. Godine 2008. bili su službeni ansambl ISCM-ovih Svjetskih dana nove glazbe u Vilniusu, nakon čega se povećao broj njihovih inozemnih gostovanja. O važnom položaju Cantus Ansambla unutar hrvatskog, ali i međunarodnog konteksta svjedoči oko 130 praizvedbi, više od 500 opusa koje su izveli te 40-ak nastupa u inozemstvu (u većini europskih zemalja te u Meksiku, Kanadi i Kini), kao i brojna glasovita solistička te dirigentska imena njihovih suradnika. Njeguju suradnju s nizom istaknutih ansambala za suvremenu glazbu, a sudjelovali su i u međunarodnim projektima uz potporu Kulturnog vijeća EU: Re: New Music te New Music: New Audiences. Jedna od najvažnijih značajki djelovanja ovog ansambla su i gostujuće izvedbe na vodećim festivalima suvremene glazbe pa su za svoje trostruko diskografsko izdanje odabrali upravo snimke izvedbi „uživo”, zabilježenih u Hrvatskoj i na međunarodnim podijima, usmjeravajući tako pozornost

na važnost trenutka u procesu stvaranja suvremenog glazbenog djela. Dugogodišnja suradnja Cantus Ansambla i Ansambla Icarus iz Italije kulminirala je na Muzičkom biennalu Zagreb 2019. koncertnim portretom talijanskog skladatelja Ivana Fedelea, koji je za tu prigodu napisao novo djelo *X-Tension II* za zajednički nastup oba ansambla. Na Osorskim glazbenim večerima 2019. Cantus Ansambl praizveo je novu operu Olje Jelaske, *U traganju za plavom pticom* te ponovno izveo Schönbergova *Pierrot lunairea*. Koncertna sezona 2019./2020. bila je posvećena prijateljskim državama, glazbenicima i skladateljima, s kojima je ansambl surađivao tijekom dvadeset godina djelovanja. U povodu dvadesetogodišnjice postojanja, uz redoviti koncertni ciklus i gostovanja, Cantus Ansambl predstavio je projekt *20 za 20* — 20 odabranih skladbi istaknutih hrvatskih skladatelja u vrsnim izvedbama 20 članova ansambla, a završetak koncertne sezone 2021./2022. obilježava suradnja sa slovenskim puhačkim kvintetom Slowind, da bi u kalendarskoj 2023. godini ostvario čak dva vrlo zapažena koncerta na Muzičkom biennalu u Zagrebu. Tad je započeta još jedna suradnja, ovog puta s francuskim ansamblom Proxima Centauri, koji je 15. listopada ove godine ugostio Cantus Ansambl u Bordeauxu, s programom isključivo hrvatskih skladatelja. U tom lancu suradnji posebno se ističe i projekt s kanadskim ansamblom Turning Point, koji je „zatvorio“ sezonu 2022./2023. Cantus Ansambla velikim koncertom u Maloj dvorani KDVL. U jesen 2024. Cantus Ansambl odlazi na svoju veliku treću turneju po Kanadi, upravo zahvaljujući projektima suradnje s ansamblima poput Turning Point iz Vancouvera i Les Amis iz Toronta te na gostovanje u Italiju, gdje su u suradnji s Ansamblom Icarus

nastupili u Reggio Emiliji i Rimu. U ovoj sezoni, u kojoj će proslaviti 25. obljetnicu rada, Cantus Ansambl započeo je međunarodnu suradnju s Ansamblom Hashtag iz Varšave. Tim je povodom Ansambl Hashtag otvorio ovogodišnju sezonu Cantus Ansambla koncertom u Zagrebu, dok je Cantus nastupio u listopadu 2025. godine u dvorani Hashtag Lab u Varšavi.

Fotografija: Matej Grgić

Pozivamo vas na sljedeći koncert
iz ciklusa Cantus Ansambla
2025./2026.

cantus ansambl

27.4.2026. | 20.00

Mala dvorana Vatroslava Lisinskog

MUSICA DEGLI AMICI

DARIJA AUGUŠTAN, sopran
SARA MAZZAROTTO, violina
ANA BATINICA, flauta
IVANA VUKOJEVIĆ, flauta
ROBERTO FABBRICIANI, flauta
BERISLAV ŠIPUŠ, dirigent

—

Ulaznice su u prodaji na blagajni dvorane *Lisinski*, kao i u sustavu **ULAZNICE.HR**

PROGRAM:

Cesare Valentini, Giacomo Manzoni, Rocco Abate, Giampaolo Coral, Marcello Filotei, Nicola Sani, Gaia Aloisi**

& nastup iznenađenja *Irvinea Arditti*ja i *Martina Draušnika*

—

* praizvedba

NOSITELJ PROJEKTA | **NAKLADNIK**
Hrvatsko društvo skladatelja
Berislavićeva 9, Zagreb

ANTUN TOMISLAV ŠABAN | glavni tajnik HDS-a

BERISLAV ŠIPUŠ | umjetnički voditelj

IVAN JOSIP SKENDER | stalni dirigent

DOROTEA RACZ | producentica ansambla

MARTINA VASILJ | suradnica za produkciju i komunikaciju

DENIS PALAČIĆ | poslužitelj ansambla

SRĐANA VRSALOVIĆ | urednica izdanja

DARIJA ŠĆUKANEC | lektorica izdanja

ZLATAN VEHABOVIĆ | autor likovnog rješenja naslovnice

EMIL ŠIMIK, ECONIK d.o.o. | likovno oblikovanje izdanja

NEW FLYER | tisak

100 PRIMJERAKA | naklada

cantus ansambl

www.cantus-ansambl.com | www.hds.hr